

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

Finis Venit, Venit Finis. Ezech. 7.2.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

Decemb.

Tessera.

1057

experti sunt Majores nostri; experientur omnes Posterit, & nos cum illis: quia de illis aliquando, de nobis brevi, denique de omnibus semel, ferius, ocyus dicetur, *Transferunt*:

Scietet vita malis: volat & pernicibus alis.

FINIS VENIT,

Venit Finis.

Ezech. 7. 2.

Post omnes vitæ annos, menses, hebdomadas, dies, horas, momenta; sequitur omnium Finis. Finis coronat opus; quia à fine dependet salus: Quia, *qui perseveraverit usque ad finem; hic salvus erit.* Finis vitæ, erit tibi principium pœnæ: nisi jam tua omnia dirigas ad eum; qui est *Principium, & Finis.* Ne in fine corrumpas, hæc duo sæpè cogita: Finis hominis, est pervenire ad regnum; cujus nullus est finis. Et istud: Inter omnia, quæ per anni tempus omne agitas, & quibus exagitaris negotia; Negotiorum omnium maximum est negotium, animæ cum Deo otium. In hoc operoso, & nogotioso otio, per anni, mensis, hebdomadis, diei, horæ, momenti spatia diligenter negotiare; & cogita, post omnia tandem omnibus, *solum superest sepulchrum.* Quot jam in terra censentur capita; tot brevi sub terra jacebunt funera. Quia cui contigit nasci; eidem necesse est & mori. Tunc de omnibus, & illorum vanis operibus, & operum deliciis, & deliciarum usurâ, dicetur illud mœstum hesternæ tesserae acroama: *Transferunt.*

Pars III.

Xxx

Post-

Postquam exactum est totius vitæ spatium; nihil
supereft, quàm hominis jam mortui Epitaphium:

STA VIATOR?

Antequàm jaceas cadaver.

Nunquam opportunius fui locutus, quàm è loculo,
Nec utilius monui,

Quàm è monumento.

Crede mihi jam umbræ; omnia bona, præter
Summum Bonum,
Umbra sunt.

Tum primùm cognovi; quod omne, quod in mun-
do est mundi,

Non sit nisi fumus, dum Jacui funus.

Sum, quod eris; fui, quod es.

Si fapis, hic vive Deo; morere mundo.

Heu vita continenter currit ad Mortem etiam in
vita.

Ad mortem autem?

Imò verò ad Æternitatem.

Ah! quàm vellem plus virtuti, minùs permisiffem
me Vanitati.

Nunc mihi istud non nisi optare,

Tibi etiam præstare licet.

Felicissimè Æternitatis portum ingredi potes plenis
velis, si ita velis.

Ut non impingas in scopulum; respice scopum.

Abi modò

Et quod ego Tibi æternùm ut gaudeas; Tu mihi re-
ciprocâ prece

Seriò adprecare.

AUCTO.